

Homoseksualiteit in de Islam: godsdienst- of cultuurpuntje?

door Lara Scipio

Homoseksualiteit is iets wat al sinds mensengeheugen bestaat en per cultuur, zelfs per tijd in de geschiedenis, een andere plek in de maatschappij inneemt. In de klassieke tijd was homoseksualiteit de normaalste zaak van de wereld voor mannen, zo blijkt uit oude teksten. Ook ligt het er per cultuur aan wat 'normaal' wordt gevonden bij relaties tussen mannen onderling. In Marokko is het bijvoorbeeld gebruikelijk om als heterovrienden hand in hand te wandelen, in Rusland is dat echt een taboe. Rondom homoseksualiteit bestaan een hoop vooroordelen, en zeker ook met betrekking tot de Islam. In veel landen worden homo's slecht geaccepteerd, ook in landen waar het merendeel van de bevolking moslim is. Vaak krijgt de Islam dan de schuld van de ophef. Komt dit echt door godsdienst, of zou de algemene cultuur niet ook een grote rol hierin kunnen spelen?

De Islam kent vier bronnen waarin het geloof is vastgelegd. De eerste twee, Koran en de Soenna, hebben te maken met de profeet Mohammed en zijn tijdens zijn leven ontstaan. De andere twee, Deldjma en de Kijaas, zijn ontstaan na de dood van de profeet. De Koran staat vast en over de inhoud zijn wellicht verschillende interpretaties mogelijk, maar het boek wordt gezien als een richtlijn over hoe te leven als een moslim. In de Koran wordt homoseksualiteit niet expliciet genoemd, maar hoort het bij het rijtje van de "gruweldaden", waar ook bijvoorbeeld pedofilie bij hoort. In de Koran worden daarbij zonden beschreven die te maken hebben met het uit zijn op seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht. Een belangrijk punt hierin is dat het gaat om handelingen en niet om geaardheid. Het is dus volgens de Koran in principe niet verboden om gevoelens voor iemand van hetzelfde geslacht te hebben, mits er niks mee wordt gedaan. Als dat wel gebeurt, geeft dat alsnog geen reden om diegene te straffen. De moslim kan niet uit de moskee verbannen worden, als hij daarheen gaat met dezelfde reden als andere moslims: om te bidden en tot zichzelf en God te komen. De enige die een moslim kan straffen, is God in het hiernamaals en daar heeft het leven op aarde niet zoveel mee te maken.

Ook zijn er passages uit de Koran die duiden op het belang van het gelijk behandelen van de medemens. Dat is een beetje het principe van "wat jij niet wil dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet" en laat zien dat vreedzaam samenleven ondanks elkaars verschillen belangrijker wordt gevonden dan wat elkaars mening is over een bepaalde levenswijze.

Toch worden homoseksuelen vaak gediscrimineerd. Dat komt misschien doordat het in de Koran wordt gelijkgesteld aan onder andere pedofilie, of vaak wordt gezien als een overdraagbare ziekte. Het blijft ook nog steeds volgens de Koran een zonde om daadwerkelijk seksuele handelingen te verrichten met iemand van hetzelfde geslacht. De eerste twee zijn echter punten die liggen aan hoe ze geïnterpreteerd worden. Op dat punt is het dus wel meer een cultuurpuntje, wat ook verklaart waarom de manier waarop naar homoseksuelen wordt gekeken sterk per gebied verschilt, terwijl de vier bronnen natuurlijk hetzelfde blijven. De basis blijft dus hetzelfde, maar wordt verder ingevuld door verschillende oogpunten. Dit is positief, omdat dat betekent dat de discriminatie verminderd zou kunnen worden, zonder dat er iets in godsdienstig opzicht veranderd wordt. De Islam blijft hetzelfde, de interpretatie kan milder worden of veranderen.

Bibliografie

- Bommel, A. v. (2015). De Islam over seksuele diversiteit. In J. v. Christian van Kerckhove, *Hier staan we voor! Levensbeschouwingen over cruciale ethisch-maatschappelijke thema's* (pp. 194-199). Apeldoorn: Garant.
- Buitenlandsectie. (2013, januari 27). *'Koran is niet tegen homo's'*. Opgeroepen op maart 21, 2016, van nos.nl: <http://nos.nl/artikel/466946-koran-is-niet-tegen-homo-s.html>
- Houwelingen, A. v. (2002). Islamitische coming out. *Psychopraxis*, 152, 153.